

Peripheral-Blood Stem Cells versus Bone Marrow from Unrelated Donors

Claudio Anasetti, M.D., Brent Logan Ph.D., Stephanie J. Lee, M. D., et al., The New England Journal of Medicine, 2012, vol. 367, NO. 16, 1487-1496

Úvod

Randomizované studie ukázaly, že transplantace periferních kmenových buněk (PBSC) stimulovaných filgrastimem od HLA-identického sourozence urychluje přihojení. Ve srovnání s transplantací kostní dřeně (BM), ale díky vyššímu obsahu T-buněk, zvyšuje riziko akutní a chronické reakce štěpu proti hostiteli (GVHD). Některé studie také prokázaly, že využití PBSC je u příjemců s high-risk leukémií spojeno s nižším počtem relapsů a lepším přežitím. Nicméně získané výsledky nemohou být použitelné u nepříbuzenských transplantací. Je to dáno vyšší genetickou diverzitou a tudíž i vyšším rizikem GVHD, dokonce i v případě plné HLA shody mezi dárce a příjemcem. I když neexistují klinická data, která by podpořila výhodu transplantace PBSC u nepřibuzného dárce, je tato metoda dnes využívána v 75% všech transplantací krvetvorby.

Metody

Multicentrická, randomizovaná studie, fáze 3 srovnává dvouleté přežití u pacientů po transplantaci PBSC vs. BM.

Zařazení byli dospělí pacienti mladší 66 let s akutní myeloidní leukémií, myelodysplázií, chronickou myeloidní či myelomonocytární leukémií a myelofibrózou, u kterých byla plánována transplantace.

Dárcům PBSC byl aplikován filgrastim nebo lenograstim v dávce 10ug/kg po dobu 5 dnů, poté následovala aferéza. Z kostní dřeně nebyly odstraňovány T-buňky, ani nebyla před transplantací kryokonzervována.

Pacienti obdrželi jeden ze 4 přípravných režimů (Cy+TBI, CyBu, BuFlu+ATG, Flu+melphalan) a jednu ze dvou GVHD profylaxí (tacrolimus+MTX, cyclosporine+MTX).

Výsledky

Dvouleté přežití bylo po transplantaci PBSC 51% oproti 46% u BM. Incidence selhání štěpu byla 3% ve skupině PBSC vs. 9% u BM. Výskyt chronické GVHD po 2 letech byla 53% u PBSC vs. 41% u BM. Mezi skupinami nebyl žádný signifikantní rozdíl v incidenci akutní GVHD nebo relapsu.

Shrnutí

Jak ukazují výsledky, nebyl zaznamenán mezi oběma skupinami signifikantní rozdíl v přežití. Z výsledků studie rovněž vyplývá, že pacienti, kteří nikdy nepodstoupili cytotoxickou chemoterapii, a může u nich být zvýšené riziko rejekce štěpu BM, by mohli profitovat z využití PBSC. Pro všechny ostatní pacienty, především pro ty, kteří jsou imunosuprimováni po předchozí chemoterapii a je u nich nižší riziko rejekce, je vhodná BM. U všech pacientů využití BM snižuje riziko chronické GVHD.